

FLOK! espectacle musical per infants de 4 a 7 anys

Guia didàctica

Oriol Aguilar
Març de 2015

1. L'espectacle

Flok és un espectacle musical basat en la música folk popular i d'autor de diferents parts del món. L'espectacle té un aire festiu i està pensat per despertar la sensibilitat de petits i grans.

L'espectacle presenta en escena a cinc personatges que han recorregut un llarg camí fins a trobar-se per tal de celebrar un concert. Així doncs Flok explica la història d'un mariner, un cowboy, una trapezista, un melòman i una hippies que no es veuen des de fa molts anys. A partir de les seves músiques, tradicionals i modernes alhora, ens faran viatjar a través del temps i viurem amb ells les seves experiències, les seves passions, els seus somnis, i les seves cançons.

Un viatge a través de la música folk i la música d'autor on els instruments com ara l'acordió, el banjo o el violí prenen protagonisme. Es tracta d'un recorregut eclèctic pel panorama sonor intrínsec a cada personatge on s'evocaran passions, retrobaments i anhels.

És un espectacle destinat **als infants de segon cicle d'educació infantil i cicle inicial d'educació primària**, així com també a un públic familiar.

En aquesta guia us presentem informació sobre l'espectacle, i una sèrie d'activitats didàctiques obertes a les vostres iniciatives, canvis, ampliacions, variacions segons les característiques de les vostres escoles i dels vostres nens i nenes.

FLOK! és un espectacle portat a terme per la companyia **Com sona?**, una companyia d'espectacles musicals adreçats a nens i nenes d'edats compreses entre els 0 i els 8 anys.

*Com
Sona?*

Neix Barcelona l'any 2005 amb la idea d'apropar la música als infants a través d'una sèrie d'espectacles que tinguin en compte l'edat a la que estan dirigits.

Al llarg de la seva història la companyia **Com Sona?** ha actuat en centenars de centres d'educació infantil i primària, escoles bressol tant municipals com privades, així com en centres cívics i teatres de bona part del territori català.

També ha participat en la creació d'espectacles encarregats directament per Centres de Recursos Pedagògics de diferents districtes de Barcelona.

De caràcter multidisciplinari, la companyia **Com Sona?** agrupa diferents col·lectius formats per músics professionals, mestres, educadors, informàtics, dissenyadors, il·lustradors i altres col·laboradors. Si voleu saber-ne més: **www.comsona.cat**

1.1 Fitxa tècnica

Títol: *Flok!*

Música: música instrumental de caire folk, cançó popular i música d'autor.

Gènere: Espectacle amb música

Producció: Cia. *Com sona?*

Direcció musical: Oriol Aguilar

Direcció d'escena i ambientació : Pablo Paz

Vestuari: Pablo Paz

Confecció del vestuari: Elena Fusellas

Maquillatge: Eva Saez

Intèrprets: Elena Pereta (veu), Oriol Aguilar (guitarra, ukelele, bouzouki irlandès i banjo de 5 cordes), Quico Pugès (violoncel, contrabaix i pandereta), Pere Romaní (acordió diatònic i mandolina), Carol Duran (violí, culleres i veu).

Durada aproximada: 50 minuts

Públic preferent: Familiar, escoles d'educació infantil i d'educació primària

1.2 FLOK!

La paraula *Flok!* Amb exclamació pretén jugar amb el mot FOLK en tant que l'espectacle gira molt al voltant d'aquest estil de música. A més aquest títol tant suggerent ens evoca també 5 grafies (quatre lletres i un signe d'exclamació), igual que passa amb aquests 5 personatges en escena.

Flok! és doncs el nom d'aquest espectacle que pretén obrir les oïdes, despertar sensibilitats, i aportar el gaudi cap a l'experiència sonoro-musical, a través d'unes músiques tradicionals del món del folk però també a través de música clàssica i d'autor.

En aquest espectacle escoltarem música instrumental, música popular, cançó i música de ball. Els arranjaments musicals han estat pensats i dissenyats especialment per aquest espectacle i per aquesta formació en concret, volent en tot moment, evocar aquesta sonoritat popular i folk

1.2.1 Els músics i/o personatges

Tot seguit us presentem els intèrprets i actors de l'espectacle i fem una petita aproximació als instruments que sentirem:

FLOR/Elena, que canta i toca les maraques i les culleres.

La veu és un instrument molt important que tots tenim i que podem fer servir per cantar i per inventar músiques.

BANJOBEN/Oriol toca la guitarra, l'ukelele, el bouzouki irlandès i el banjo de 5 cordes.

Tots aquests instruments són de corda polsada. A continuació farem una ràpida descripció de cada un d'ells.

La guitarra té sis cordes i és molt popular entre nosaltres, i l'ukelele en té quatre i és molt més petit. És un instrument tradicional de Taití i les illes Hawai

El bouzouki irlandès és un instrument de corda polsada amb 4 dobles cordes o ordres. Prové originàriament de Grècia, però a partir dels anys 80 fou introduït a Irlanda per tal d'acompanyar la música celta. Des de llavors, aquest instrument s'utilitza en ambients relacionats amb la música irlandesa com a instrument solista o d'acompanyament.

Mireu la diferència de mida! al concert sentireu la diferència del so.

El banjo és un instrument molt popular que sovint ens evoca el llunyà oest, la música country i la música folk nordamericana. De banjos n'hi ha de 4 i de 5 cordes. El banjo que toca l'Oriol és de 5 cordes. El banjo de 5 cordes, o banjo de bluegrass (que és un estil de música d'origen nord americà) es toca amb unes pues a la mà dreta.

OPERETTO/Quico, que toca el violoncel,
el contrabaix i la pandereta.

Tant el violoncel com el contrabaix són instruments de la família de la corda, que sonen quan les cordes són fregades amb un arquet, alguna vegada també es pot tocar directament amb els dits a les cordes

fent el que s'anomena un pizzicato.

El pas de l'arquet aconsegueix un so profund i pot fer molts efectes sonors diferents, des d'un lligat ben empastat, fins a un trèmolo, o uns destacats ben contundents. El so del violoncel ens agrada molt perquè ens recorda la veu humana.

El so del contrabaix en canvi, és l'instrument més gran d'aquesta família i és utilitzat sovint a les orquestres de música clàssica per donar el coixí dels greus, tot i que també s'utilitza molt en altres estils de música com ara el jazz.

El violoncel, s'acostuma a tocar assegut, mentre que el contrabaix es toca dret.

Noteu en aquesta fotografia la diferència de tamany entre un instrument i l'altre:

El Quico també toca la pandereta. Aquest instrument el trobem amb formes semblants a moltes cultures diferents. En aquest cas es tracta d'una pandereta gallega utilitzada sovint per acompanyar la música popular de Galícia. Es fa sonar movent la mà que aguanta la pandereta i fent-la picar contra l'altre mà. Els platerets provoquen que el so sigui agut i estrident.

MARION/ Carol, que toca el violí i les culleres.

El violí és un instrument de corda fregada. És l'instrument que sona més agut d'aquesta família, per això és el més petit de tots. El violí s'utilitza molt en la música per orquestra però també el trobem molt present en altres estils de música com ara el folk o el jazz. Igual que passava amb el violoncel o el contrabaix, el violí frega les cordes a través d'un arquet. També es pot tocar amb pizzicato que vol dir, pessigant les cordes (com si es tractés d'una guitarra).

Les culleres és un instrument de percussió utilitzat per acompanyar sovint la música tradicional. Estan fetes de fusta i tenen un so dolç però contundent.

ARROMAX/ Pere, que toca l'acordió diatònic i la mandolina.

L'acordió diatònic és un instrument de vent. Funciona gràcies a una manxa que s'obre i es tanca agafant i expulsant aire. La mà dreta de l'acordionista toca uns botons per on es s'executa la melodia i la mà esquerra toca uns altres botons que permeten realitzar l'acompanyament.

L'acordió s'acostuma a utilitzar per acompanyar música popular i de ball i té un so molt característic que sovint ens evoca un món màgic i de circ.

La mandolina és un instrument de corda polsada format per 4 cordes dobles o ordres que es toca mitjançant un plectre o pua. És un instrument molt petit i té un so molt agut. Està afinat igual que un violí i les seves cordes a l'aire són de greu a agut SOL RE LA MI

Descripció dels personatges:

ARROMAX: si mireu al fons dels seus ulls hi trobareu el mar. Fa anys va anar a buscar feina al port de Barcelona i es va embarcar en un vaixell de mercaderies. Des de llavors ha viatjat per tots els mars i oceans...ha sobreviscut a grans tempestes. Els mariners el reconeixen pel so del seu acordió i per la seva inconfusible olor de canyella i espècies. Quan mira el mar hi veu peixos, balenes, tresors amagats, sirenes, somnis...i també els seus grans amics.

BANJOBEN: va marxar cap al llunyà Oest, concretament a Brady (Texas), on treballa actualment en un ranxo amb vaques i cavalls. A la nit, surt a muntar el seu cavall Jolly i toca el seu banjo tot mirant la posta de sol. Estima els animals, les carreres de sacs, els westerns al cinema...Les seves botes trepitgen la terra i amb elles ha recorregut milers de quilòmetres. Els últims milers...per venir a retrobar-se amb els seus amics.

FLOR: és enamoradissa, despistada, amant de la natura, els colors, la llum... Fa uns anys, va marxar cap a París per obrir una petita floristeria al barri de Saint Germain. Li agraden les cançons, les plantes, els fabulosos croissants de mantega...mmmmm...quan recorda la seva olor, l'hi venen al cap les tardes d'estiu amb els seus amics estirats als prats plens de flors...Ai, els seus amics...

MARION: sovint no sabem en què pensa. Sembla ser que pensa en Berlin, en la seva època treballant al circ, primer com a trapezista i després quan va haver de muntar el seu propi espectacle acrobàtic. De tant en tant pensa en les nits solitàries i plujoses a la seva caravana, assaborint un bon te amb "pfannkuchen" i recordant amb nostàlgia els amics.. Què se n'haurà fet de tots ells?

OPERETTO: és un melòman, un amant dels clàssics, del moviment modern, del surrealisme i de la tecnologia. Treballa com a violoncel·lista a Viena. El podeu trobar assegut a algun cafè, envoltat d'olor de xocolata i partitures. Escriu i està capficat però sovint pensa en els seus amics.

1.2.2 El Repertori

- 1) El món de Flok! O. Aguilar (violí, acordió, violoncel, bouzouki irlandès i veus)
- 2) Les nenes maques. Tradicional catalana (veus a capella)
- 3) Tico tico no fubá. Zequinha de Abreu (violí, acordió, contrabaix, guitarra i maraques)
- 4) Oh Susana. Stephen Foster (harmònica)
- 5) Cargol treu banya. Popular catalana (banjo de 5 cordes, violí, acordió, contrabaix i veu)
- 6) Contradança no8. L. V. Beethoven (guitarra, acordió, violí, violoncel i pandero)
- 7) El cabanyal. Tradicional valenciana (acordió diatònic)
- 8) La casa petita. Jaques dalcroze (guitarra, acordió, contrabaix, culleres i veu)
- 9) Anubia Tradicional gallega (bouzouki irlandès, pandereta, violí, acordió i veu)
- 10) Desde Chiquitito Popular cubana (ukelele, contrabaix, culleres i veu)
- 11) La partida (vals venezolano) Carlos Bonnet (contrabaix, guitarra, violí, acordió i veus)
- 12) Shurarupaum E. Pereta (ukelele, violí, mandolina, contrabaix i veu)
- 13) Ja ha arribat la nit O. Aguilar (guitarra, violí, acordió, violoncel i veu)
- 14) Suite de Reels irlandesos (Cooley's reel, Saint Anne's reel i Miss Mc Leod's reel)

2. Objectius didàctics i continguts

2.1. Objectius didàctics i continguts

Explorar i percebre:

- Fomentar l'escolta de la música tant en directe com enregistrada i el seu gaudi.
- Vivenciar l'experiència d'un concert pensat especialment per a ells: músics propers, instruments a la vora, llums, escenografia, ritual del concert...
- Compartir amb altres infants de la seva edat aquesta mateixa experiència.
- Reconèixer cançons que han estat cantades i instruments que han estat escoltats amb anterioritat a partir de l'audició del CD.
- Veure en directe els instruments que han sentit al CD i vist en fotografies.
- Captar de manera sensorial elements de la música: *tempo*, estructura, fraseig, caràcter i oferir l'oportunitat d'expressar-se.
- Conèixer i manipular alguns dels objectes sonors i instruments que es proposen.
- Relacionar objectes (joguines, fotografies...) amb les diferents propostes musicals.

Interpretar i crear

- Interpretar les cançons.
- Experimentar de manera sensorial i corporal les diferents propostes musicals.
- Copsar la música com a referents que enriqueixen la pròpia experiència.
- Crear produccions pròpies a partir de les propostes que hem escoltat.

2.2. Continguts

Explorar i percebre:

- Les cançons del concert.
- El material sonor
- Els instruments de vent: acordió
 - de corda: mandolina, guitarra, ukelele, banjo, bouzouki, violí, violoncel i contrabaix
 - i de percussió: maraques, culleres i pandero
- Les formes de produir els sons.
- Els elements musicals (*tempo*, estructura, fraseig, timbre, intensitat, altura, caràcter, dinàmiques...)

Interpretar i crear

- Les cançons.
- El moviment.
- El material sonor
-

Per part dels adults (educadors i educadores, mestres o pares) és interessant mantenir una actitud oberta per a ser capaços de comprendre les conductes dels infants davant les propostes que els oferim, és per això que trobem molt important l'observació de les respostes dels infants, per a poder canalitzar noves maneres d'escoltar i gaudir, així com la confecció de documentació, tant visual com sonora d'aquestes respostes (fotografies, enregistraments en CD, DVD)

3. Guia del concert

En el concert escoltarem totes les cançons que podem sentir abans en el CD.

La música en directe ens impacta d'una altra manera, el moviment dels músics i les propostes de participació ens proporcionaran una estona de vivències i musicalitat.

És recomanable que els infants coneguin algunes de les cançons i músiques que escoltaran, doncs algunes vegades se'ls convida a cantar i altres a escoltar, però per a tots és molt satisfactori reconèixer les peces de música, escoltar allò que ja coneixem. També és interessant que puguin reconèixer els instruments, mostreu-los fotografies i ajudeu-los a reconèixer el seu so. Per altra banda en el concert en directe sempre hi haurà sorpreses que no haurem explicat.

4. Propostes didàctiques

Ens aquest apartat us adjuntem informació per a que pugueu fer les vostres propostes didàctiques. Cadascú trobarà la manera més adient de fer arribar la música als nens.

Cançó a cançó

La primera peça que podem escoltar és una música instrumental que ens situa en aquest nou univers, per això és diu **“El món de Flok!”**. Aquesta peça serveix per crear un context i presentar a quatre dels cinc personatges de l'espectacle (Arromax, Marion, Banjoben i Operetto). Aquesta peça, composta especialment per aquest espectacle, serveix de presentació dels primers instruments que veurem (violí, acordió, bouzouki irlandès i violoncel).

Les nenes maques. Aquesta segona peça de l'espectacle serveix expressament per presentar el cinquè personatge que faltava, la Flor. Es tracta d'una peça cantada primer per una veu femenina i després en conjunt vocal interpretada per tots els músics. Aquí podrem fer sentir a l'infant la diferència entre una veu sola cantant i el gruix de diferents veus que canten alhora. No oblidem el plaer i el gaudi que ens pot originar el fet d'escoltar veus humanes cantant sense cap tipus d'acompanyament instrumental ni harmònic. També podem fer notar la diferència de registre entre l'agut (provinent de la veu femenina) i el greu (quan sentim als homes cantar). Podeu treballar la lletra completa de la cançó amb els vostres alumnes, tot i que a l'espectacle només apareix un fragment del total de la lletra.

“Les nenes maques al dematí

S'alcen i reguen, s'alcen i reguen

Les nenes maques al dematí

S'alcen i reguen el seu jardí”

Tico tico no fubá. Aquesta peça és d'origen brasileny i és un “chorinho” (que és un estil de música popular de Brasil). El títol fa referència a un ocell (tico tico) que es troba sobre un arbre (no fubá). En aquesta peça podreu escoltar la guitarra, l'acordió, el violí, el contrabaix i les maraques. La peça té un caràcter molt alegre i rítmic.

Us proposem, per exemple, que en feu un treball coreogràfic en grup, seguint les diferents parts instrumentals que apareixen a l'obra.

L'esquema formal de l'obra seria el següent:

Introducció instrumental	Tema A/a	Tema B/b	Tema C/c	Tema A/a	Tema B/b
-----------------------------	----------	----------	----------	----------	----------

Els nens poden conèixer els instruments si els n' ensenyeu una fotografia mentre escolten el so. Després poden imitar com es toca.

Oh Susana. Aquesta popular cançó apareix a l'espectacle, interpretada únicament amb l'harmònica. Aquí es convida al públic a portar la pulsació bo i picant de mans. A l'escola podeu aprofitar per treballar-la com a cançó en sí amb la seva lletra. D'altra banda és una bona ocasió per escoltar al CD una peça executada amb un instrument solista, en aquest cas l'harmònica. Podeu mostrar alguna fotografia d'aquest petit instrument i fins i tot convidar els alumnes a portar-ne de casa (ja que aquest sol ser un instrument que tot sovint tenim a casa).

Cargol treu banya és una cançó molt popular cantada amb els més petits. Per presentar-la, a l'espectacle s'estableix una petita conversa entre els diferents instruments que la tocaran seguint l'esquema següent:

Contrabaix	Banjo	Acordió	Violí	Veu i (tutti)
------------	-------	---------	-------	---------------

L'arranjament d'aquesta cançó s'ha fet pensant expressament en donar-li un aire bluegrass o country. Quan a la forma de la cançó, s'alterna una part cantada amb una part instrumental (fins a dues vegades) seguit d'una CODA molt típica dins el món del bluegrass. L'esquema total de la cançó seria el següent:

Diàleg entre instruments	Tema cantat	Tema instrumental	Tema cantat	Tema instrumental	CODA
-----------------------------	-------------	----------------------	-------------	----------------------	------

Us proposem per exemple que treballeu la forma a través de diferents accions vocals i corporals, cantant les parts cantades i caminant i picant de mans en les instrumentals per exemple. També podeu aprofitar per parlar del banjo i/o mostrar als infants alguna fotografia d'aquest curiós instrument. Podem també simplement aprofitar per cantar la cançó amb la seva lletra completa:

“Cargol treu banya

Puja a la muntanya

Cargol treu vi

Puja al muntanyí

Cargol treu banya

Puja a la muntanya

Cargol bové

Jo també vindré”

Contradança No8 L.V. Beethoven Es tracta d’una composició original de Ludwing Van Beethoven, arranjada expressament per a guitarra, pandero, violí, acordió i violoncel. Aquest peça ens ajuda a reforçar una qualitat del so bàsica: el ràpid i el lent.

La contradansa sempre alterna dues parts, la part A (en aquest cas LENTA) i la part B (en aquest cas RÀPIDA).

L’esquema de la música en aquest cas és el següent:

A A	B B	A A	B B
LENT	RÀPID	LENT	RÀPID

Us proposem que parleu als infants breument de la figura de Beethoven i la seva importància dins la història de la música. Podeu escoltar-ne alguna altra música emblemàtica com per exemple la Cinquena Simfonia o alguna sonata per piano.

També podeu desplegar un seguit de propostes corporals i de dansa relacionades amb la música i el contrast entre el tempo lent i el tempo ràpid.

El cabanyal és una peça instrumental per a acordió diatònic. Aquí tenim l’ocasió de sentir aquest instrument tan màgic fent de solista. Podeu mostrar als infants alguna fotografia d’un acordió diatònic de botons.

Com que és un ritme de vals (compàs $\frac{3}{4}$) podeu intentar que els infants s’agafin per parelles fent un balanceig d’una banda a l’altra. També podeu parlar del circ i dels personatges que acostumen a formar-ne part: pallassos, malabaristes, trapezistes, domadors de lleons...etc. Aquesta música ens evoca un món

màgic i de circ i a l'espectacle podrem veure a la Marion executant un difícilíssim número de circ quan sona aquesta música.

La casa petita és una altra de les cançons que sovint es canta a les escoles. Aquesta cançó del pedagog Jaques Dalcroze ens explica fil per randa com és una caseta i quines parts té. Podreu sentir la guitarra, el contrabaix, l'acordió, les culleres i la veu. Podeu aprofitar per treballar la lletra de la cançó ja que és molt rica en lèxic i vocabulari. Podeu fer que els infants portin la pulsació mentre canteu la cançó o mentre l'escolteu a través del CD.

Anubia es tracta d'una cançó popular de Galícia. Aquesta cançó és una cançó de "pandereteiras" que acostumen a ser un conjunt de dones que canten i s'acompanyen al ritme de les panderetes. La lletra, en gallec, diu:

Anubia anubia y aunque anuvia non xove (està ennuvolat i malgrat els núvols no plou)

O meu amor esta malo y aunque esté malo non more (el meu amor està malalt però no morirà)

En aquesta peça podem sentir un exemple de música popular gallega on la veu canta amb una certa estridència i els instruments acompanyen tocant fort la música. La cançó està escrita en compàs 6/8 i té un aire de dansa o "muñeira". Notem la importància de la pandereta com a instrument d'acompanyament. Us proposem repartir panderetes entre els vostres alumnes i provar d'acompanyar la cançó bo i seguint-ne la pulsació.

Desde chiquitito es tracta d'una cançó popular cubana molt coneguda a bona part de Sud Amèrica (Argentina, Xile...etc). Explica la història d'un nen que des de petit era mariner i les coses que l'hi passaven. Us proposem treballar-la a nivell de cançó en tant que aprendrem una nova cançó i, en aquest cas en castellà. La lletra diu el següent:

"Des de chiquitito caramba!

marinero fuí

me subí a un palo caramba!

del palo caí

Vino un pececito caramba!

Me quiso comer

Como era tan Chico caramba!

Eché a córrer!"

També podeu animar als alumnes a cantar la paraula “caramba” tot seguint la música o escoltant la cançó al CD. Escoltareu l’ukelele, el contrabaix, les culleres i la veu en aquesta peça. Podeu aprofitar per presentar l’ukelele com a instrument. Ens fixem en que té 4 cordes i un so més aviat agut.

La partida (Vals venezolano) es tracta d’un vals instrumental escrit en compàs 3/4. Sentirem la guitarra, el violí, l’acordió i el contrabaix. Al final de la peça podrem escoltar com entra el gruix de veus d’homes i dones tots taralejant la cançó. A l’espectacle es presenta aquesta peça com si tot succeís sobre un vaixell i els músics aniran d’una banda a l’altra de l’escenari (la coberta del vaixell) marejats com una sopa.

Us recomanem simplement treballar aquesta peça a nivell d’audició. Podeu proposar als alumnes de fer de mariners i treballar aquest balanceig d’una banda a l’altra tot seguint la pulsació de negra del compàs.

“Shurarupaum” aquesta peça ha estat composada especialment per aquest espectacle. Es tracta d’una melodia amb aire de swing que va construïnt-se sobre paraules com “shuraupaum”, “va duba” o “dubidubá”. Aquesta tècnica vocal s’anomena Scatt i es fa servir molt en música moderna i sobretot al jazz. Les consonants i les vocals ens ajuden a crear bonics efectes rítmics amb la veu. Podeu provar de fer alguna petita improvisació (purament rítmica i sense entonar) amb els vostres alumnes agafant alguna d’aquestes paraules.

A la meitat de la cançó apareix un nou motiu melòdic molt conegut i extret de la cançó “un esquimal perdut en el desert”. En aquest moment de l’espectacle, es convida a cantar al públic les paraules (badabadum, badum, badum, badabadum, badabadum...etc).

També podeu aprofitar per fer notar als vostres alumnes l’efecte del diminuendo dels instruments primer, i després de les veus.

Ja ha arribat la nit aquesta peça composada especialment per aquest espectacle és una cançó de bressol d’autor. Podeu treballar-la com a cançó en sí bo i aprenent-ne la lletra. El text diu:

“Ja ha arribat la nit
i els estels omplen el cel
i la lluna presumida
s’ha posat el seu vestit

Sento cantar un grill
I ja és hora d'anar al llit
Les finestres ben tancades
Ara ens diem bona nit"

Suite de reels irlandesos es tracta d'un conjunt de danses populars provinents d'Irlanda. Un reel és una peça instrumental escrita en compàs 4/4 que es toca normalment molt ràpid. Cada reel acostuma a tenir dues parts diferents A i B, i l'estructura a l'hora d'interpretar-se acostuma a seguir aquest esquema: AABB.

En aquest cas i com a música de dansa us animem a inventar diferents propostes corporals i coreogràfiques per a cada part. Podeu també intentar portar la pulsació mentre escolteu la música o fer un diàleg a través de diferents grups d'alumnes que tocaran quan soni la part A o B de cada un dels reels per exemple.

Esperem que aquesta guia us ajudi a preparar bé el concert que veureu i que l'espectacle us proporcioni moments màgics i fantàstics.